UN SPORT IGNORAT

Pentru marele public sportiv

Un sport complect. Rugbyștii francezi au făcut acte de eroism în timpul războiului mondial. Cum se joacă rugby

Odată cu primele adieri ale primăverei, practicanții acestui sport își reîncep activitatea — pe aceleași câmpuri de la șosea.

De ani de zile rugbyul trăiește numai în această parte a Capitalei. Pe stadionul A. N. E. F., rugbyul n'a avut posibilitatea de a se manifesta decât foarte rar; pentru câte un joc internațional sau pentru o finală palpitantă.

De ani de zile, acest interesant și bărbătesc sport n'a reușit totuși, să-și mărească sfera de activitate. De ce oare publicul nostru sportiv nu preferă rugbyul, sport spectaculos prin excelență, altui sport mai puțin bogat în faze spectaculoase ?

Răspunsul este simplu:

Fiind un sport eminamente amator, practicat numai de tineri ce nu urmăresc decât satisfacția personală, de a face mișcare în aer liber, tineri strânși în grupări fără posibilități financiare, întreaga lor activitate s'a desfășurat în deplină liniște, fără multă publicitate și fără acel sgomot caracteristic altor ramuri de activitate sportivă.

Publicul întâlnirilor de rugby este foarte redus, și în general, format numai din foștii practicanți, sau din rudele și prietenii jucătorilor.

Publicul, marea massă a sportivilor, a rămas totdeauna străin de acest frumos sport. Presa nici ea n'a făcut altceva, cu foarte rare excepții, decât să înregistreze rezultatele, de cele mai multe ori în stil telegrafic — sau să comenteze oarecari incidente petrecute între jucători, pentru cari, obținerea victoriei însemna din partea lor orice sacrificiu permis sau nu.

Ziarul nostru își propune însă, să susțină rugbyul în fața marelui public, căci fără acest public, el va rămâne totdeauna ceeace este de 25 ani : un sport quasi minor, un sport pur bucureștean, ceiace este nedrept.

Publicul va găsi totdeauna în rubrica noastră — pe lângă considerațiunile și știrile asupra activității jucătorilor și grupărilor, sfaturi, explicații și considerațiuni de ordin technic. Nu este un secret pentru nimeni că rugbyul — felul de joc — este absolut necunoscut de marele public.

Adesea la întrebarea mea, adresată cunoscuților și amicilor, de ce nu asistă din când în când la jocuri de rugby — am primit acelaș răspuns — că este un sport prea complicat, prea greu de înțeles și adesea foarte brutal.

Desigur că este ceva mai complicat decât alte sporturi — dar cu toate acestea poate fi foarte ușor de înțeles. Dacă este sau nu brutal, este o chestiune de apreciere — la care totdeauna se vor primi două răspunsuri. Cei ce-l practică, vor spune că nu este, iar cei ce-l cunosc din auzite sau au asistat întâmplător la o partidă, din care n'au înțeles mare lucru, vor răspunde categoric, că e.

Pe cine să credem ? Evident, pe cei ce-l practică — căci numai ei îl pot cunoaște.

In țările unde acest sport deține un loc de frunte: Anglia și Franța, rugbyul este considerat drept cel mai complet sport de echipă. Și desigur că și noi, acei ce-l practicăm și susținem cu mari sacrificii materiale, personale, îl considerăm ca pe cel mai bun sport — întrunind cele mai multe calități. Prin practica lui — un bun jucător își desvoltă într'o largă măsură calitățile morale și fizice. Rugbyul pune în valoare suplețea, forța, suflul, viteza, rezistența, hotărîrea, puterea de judecată, desvoltă spiritul de disciplină și solidaritate, într'un cuvânt, poate forma un individ util societății.

In Anglia și Franța, s'a putut constata, cu ocazia recrutărilor, că tinerii ce înainte practicaseră acest sport, erau printre primii ce-și însușiau cunoștințele militare. In marele războiu — atât în Franța cât și în Anglia—jucătorii de rugby au fost printre cei mai mari eroi. In 1918 „Uniunea sportivă a sportului amator" din Franța ,a publicat fotografia echipei naționale din 1912; această fotografie era însoțită de un comentariu — scurt, dar foarte convingător.

Din cei 15 jucători ai echipei — 9 au căzut în lupte ca niște adevărați eroi. Din 15 jucători, 11 au fost pe front ofițeri, și au primit în total 3 legiuni de onoare în grad de ofițeri, 9, cruci de cavaler, 4 medalii de război și nu mai puțin de 58 citațiuni pe armată, pentru fapte de eroism.

Un bun și complet jucător de rugby trebuie să aibă pe lângă calități fizice, în special, calități intelectuale, căci fără acestea va fi totdeauna depășit de altul mai puțin dotat fiziceește, dar cu o putere superioară de raționament, cu o judecată mai desvoltată.

Cu toate acestea, nu trebuie să se creadă că rugbyul este un sport rezervat numai unei elite de jucători. Nu ! Experiența și practica, ne-au dovedit în decursul anilor, că oricine — orice tânăr normal — după câtva timp poate deveni un foarte bun jucător de rugby. Condițiunea este a se antrena regulat și a duce o viață sănătoasă. (In articolele viitoare, vom arăta și desvolta metode de antrenament recomandabile, atât începătorilor, cât și jucătorilor mai vechi).

Cum se joacă rugby

Două echipe sunt în luptă pe același teren. Fiecare este compusă din câte 15 jucători, cari se împart astfel :

8 înaintași, 2 mijlocași, 4 treisferturi și 1 fundaș. Durata unei partide, e de 2x40 minute cu o pauză de 5 minute. In caz de egalitate, se pot acorda prelungiri — dar acestea sunt cazuri cari trebuiesc special prevăzute numai pentru finale de cupe, sau alte competițiuni. Terenul este lung de cca. 95—100 m. și lat de 66—68,75 m.

Scopul jocului este de a duce balonul de joc în câmpul adversarului și a-l pune cu mâna în spatele liniei ce mărginește lungimea terenului.

Terenurile pe cari se poate așeza balonul cu mâna, se află în prelungirea terenului de joc — de fiecare parte cel puțin 12 m. și cel mult 22 m.

Eforturile echipei converg a duce balonul în câmpul advers. Când un jucător nu poate personal, atunci îl transmite unui camarad al său — cu mâna sau cu piciorul — însă totdeauna numai unui camarad aflat INAPOIA sa. Echipierii adverși încearcă prin toate mijloacele de a împiedica pe adversari să înainteze și dacă pot să atace ei.

Echipa cea mai puternică — sau care știe să uzeze mai bine de slăbiciunea adversarului — reușește totdeauna să ducă cel puțin odată balonul în spatele terenului advers.

Pentru fiecare depunere a balonului cu mâna în câmpul de joc al adversarului, se socotesc trei puncte. Aceasta mai dă dreptul ca unul din jucătorii echipei ce a dus balonul să încerce cu o lovitură de picior să trimeată balonul printre barele terenului (partea de sus). Dacă reușește, se mai obțin două puncte.

Când balonul iese afară din câmpul de joc — prin părțile laterale, reînceperea se face printr'o „margine", jucătorii înaintași din cele 2 echipe se așează la 5 m. de linia de margine — unul în spatele altuia (cei din aceiaș echipă) și cot la cot cu adversarii. Mijlocașul de grămadă aruncă balonul deasupra înaintașilor — acel care o prinde caută să plece fie la atac ajutat de camarazii săi — fie să o arunce înapoi la camarazii din linia de 3/4.

Pentru greșelile sau opririle din câmpul de joc echipele (tot înaintașii) fac între ei o „grămadă" — balonul este introdus între jucători și cine împinge mai tare obține balonul care este apoi luat de un mijlocaș și aruncat la jucătorii din linia de 3/4 cari caută să treacă peste adversar.

Desigur că pe lângă aceste reguli, fundamentale, sunt numeroase chestiuni de amănunt, dar pentru un spectator nou — acestea vor fi pentru început suficiente spre a înțelege desfășurarea unei partide.

In rubrica noastră, sportivii vor putea găsi totdeauna chestiuni technice — cari le vor fi de folos în înțelegerea acestui joc. Desigur că știrile cele mai diverse și variate nu vor lipsi din nici un număr.

VIRGIL IOAN

— Nu, mulțumesc; aștept un automobil cu radio...

LA BAILE EFORIEI

De vorbă cu d. Titi Barosanu

Asul galeriei bucureștene vorbește „Universului Sport". Supărat pe reporterii sportivi. Intre oficiali și jucători

Băile Eforiei. Le cunoaște oricine. O banală anticameră cu birou, două mese și câteva scaune. La birou un cetățean, care în lipsă de clienți dormitează. Este casierul. In fund, un scaun de paie în care tronează un trup voluminos, ascuns după un ziar.

Imbrăcăminte sumară. O pereche de indispensabili (mii de scuze cititoarelor), și o vastă cămașe de noapte. In ea, Titi Barosanu.

IN HALAT ȘI PAPUCI

Iată-l în intimitate pe vechiul suporter al clubului Unirea Tricolor, nelipsit dela niciun match, dela nici-o întrecere sportivă.

Pășesc cu sfială.

Căci a cere părerea lui „Titi Barosanu" în materie de sport, este — în același timp — și cel mai greu, dar și cel mai ușor lucru.

E chestie de toane. Nea Titi este foarte irascibil și trebuie să știi cum să-l iei.

CUM VEDE TITI BAROSANUL UN ZIAR SPORTIV

— „Vă salut domnule Titi....

— „Și eu te salut. Ce vrei ?

Puțin intimidat, șovăi și încep s'o scad :

— „Păi să vedeți, aș vrea, așa, ceva, o părere, în fine un mic interview pentru gazetă.

— „Pentru care gazetă ?

— „Nu știți, „Universul-Sport" noul ziar sportiv, cel mai bun din țară, cel mai bine informat...

La auzul numelui „Universul-Sport", fața rotundă a lui Nea Titi se ilumină de-un zâmbet:

— „Dece nu spui dela început ?"

Și apoi pe un ton confidențial :

— „Știi, credeam că ești dela altă gazetă și sunt supărat foc pe reporterii ăia, cari îmi răstălmăcesc fiecare cuvânt.

Dar cu dumneata e altceva ! Ce dorești să știi" ?

Intru deadreptul în chestiune.

— „Ce crezi, Nea Titi, despre apariția „Universului-Sport" ?

— „Orice apariție de ziare de specialitate este binevenită fiindcă, dela început, se presupune că vor fi scrise clar, precis și mai ales cinstit. Orice abatere dela aceste trei precepte, face să scadă interesul cititorului și jurnalul dispare.

Sunt sigur că „Universul-Sport" va ști să îmbine cu măestrie aceste noțiuni, accentuând importanța ce trebuie să se dea sportului românesc.

Aș vrea, dacă se poate, să existe în ziarul Dvs. o rubrică specială, în care pe rând, să fie descrise amănunțit toate centrele sportive ale României.

Pe urmă, aș vrea să vă puneți problema educației naționale, în domeniul fizic, orice sportiv trebuind să fie înainte de toate un atlet complet. Ar trebui ca fiecare jucător să aibă o fișe medicală ținută la curent".

CU CAP SAU FARA ?

Vorbise pe nerăsuflate. Parcă era o lecție învățată mai înainte. Face apoi o pauză lungă, prea lungă poate, Am crezut că a terminat, ceeace avea de spus și mă ridic.

— „Nu ! Stai puțin tinere ! Aș vrea să-ți pun și eu câteva întrebări. Știi, eu nu sunt așa de bine informat și aș vrea să-mi explici unele lucruri. De pildă, am auzit că vor să desființeze jocul cu capul. Este adevărat ?

„Da, așa am auzit și eu. Unii oficiali englezi discută această chestiune"... încerc să explic.

Dar Titi, care a prins numai-decât „un banc", îmi ia vorba din gură".

— „Ce oficiali dom'le !".

Și apoi, aplecându-se spre mine :

— „Să-ți spun eu ce cred ! Oficialii sunt geloși pe jucători că întrebuințează și capul din când în când, nu numai picioarele. Și ei cari nu întrebuințează capul deloc.... Pricepi ? Și atunci, dacă ei nu pot întrebuința capul, să nu-l întrebuințeze nici jucătorii ! Auzi dom'le, să desființeze jocul de cap. Să le fie.... de cap.

— „Și o să fie vai... de capul spectatorilor, căci matchurile nu vor mai fi la fel de spectaculoase", adaug eu.

— „Până la urmă, o să se frece pe cap cu o asemenea idee", conchide Titi Barosanu.

Titi se ridică.

Am înțeles că „audiența" s'a sfârșit. Imi iau rămas bun și mă îndrept spre eșire.

La ușă mă aud strigat pe nume. Mă întorc. Nea Titi îmi face semn și îmi spune :

— „Ne vedem Duminică la teren ! Vii ? Să vedem ce mai e de capul jucătorilor". Apoi, întorcându-se și potrivindu-și faldurile cămășii :

— „Auzi dom'le, să desființeze lovitura de cap !".

GABRIEL FLORESCU

Sâmbătă are loc la Berlin

un mare meeting pe teren acoperit

Sezonul atletic pe teren acoperit ia sfârșit în Germania Sâmbătă seara, printr'un mare concurs internațional.

In programul reuniunii figurează cursa kilometrului, la care vor participa :

Mosert (Belgia) recordman mondial.

Igloi (Ungaria).

Mertens, Desscker, Fink, etc. din Germania.

O cursă de sprint cu :

Hanni (Elveția).

Gyenes (Ungaria).

Leichum, Borchmeyer, Fischer (Germania).

In program mai figurează o cursă de garduri în care cei mai buni hurdleri germani vor da replica ungurului Kovacs, săritura în lungime, probe feminine, etc.

NAUTICE

Secția de sporturi nautice a A. S. Jandarmeriei, a achiziționat un însemnat număr de caiace demontabile pentru raid și antrenament, dela o firmă poloneză.

Bărcile vor apare curând pe lacul Herăstrău.